

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การจัดการในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นชาวญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

ชื่อผู้เขียน นายศิริ ศิริคำ

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดำรงรัตน์ บุญเฉลียว	ประธานกรรมการ
อาจารย์นันทนา คำนวน	กรรมการ
อาจารย์ชนินทร์ ลิงหู่รุ่งเรือง	กรรมการ

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้ มุ่งศึกษาวิธีการจัดการในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นชาวญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จำนวน 16 โรงงาน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาวิธีการจัดการที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม
2. ศึกษาปัญหาในการจัดการโรงงานอุตสาหกรรม
3. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นเกี่ยวกับการจัดการโรงงานอุตสาหกรรม

การเก็บข้อมูลอาศัยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจงกับโรงงานอุตสาหกรรมที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นชาวญี่ปุ่นทั้ง 16 โรงงาน โดยการใช้แบบสัมภาษณ์เก็บข้อมูลกับผู้บริหารระดับสูงสุดของแต่ละโรงงาน และสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่, ค่าอัตราร้อยละ และค่าการถ่วงน้ำหนัก ซึ่งผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

วิธีการใช้ในการจัดการโรงงานมิได้ใช้วิธีการจัดการแบบญี่ปุ่นโดยตรง แต่ได้ใช้วิธีการจัดการในลักษณะผสมผสานกันระหว่างการบริหารแบบตะวันตก (อเมริกา) และตะวันออก (ญี่ปุ่น) ซึ่งลักษณะสำคัญที่พบในกิจกรรมส่วนใหญ่ คือ การเจาะจงแนวทางอาชีพเฉพาะด้านหรือสาขาวิชาชีพของบุคคลที่จะเข้ามาทำงาน โดยมีการจ้างงานระยะยาว และในการเลื่อนขั้นจะใช้ผลงานที่ผ่านมาของบุคคลนั้นเป็นเกณฑ์ประเมินโดยมีระยะเวลาการเลื่อนขั้นโดยเฉลี่ย 4-9 ปี และในกระบวนการจัดการของผู้บริหารส่วนใหญ่มีลักษณะที่ผู้บริหารเป็นเป็นผู้ตัดสินใจ และสั่งการลงไปยังเบื้องล่าง คือ พนักงาน

ศิริ ศิริคำ. 2536. “การจัดการในโรงงานอุตสาหกรรมที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่เป็นชาวญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรม

ภาคเหนือ = The Management in Japanese Majority-Share Holder Factories in The Northern Industrial Estate.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รับคำสั่ง และนำไปปฏิบัติโดยไม่มีส่วนร่วมในการบริหาร ซึ่งการตัดสินใจและการรับผิดชอบงานของผู้บริหารส่วนใหญ่เป็นไปในลักษณะอิสระรายบุคคล และใช้วิธีการควบคุมงานอย่างใกล้ชิดเพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมาย

ปัญหาในการจัดการ พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีปัญหาในกระบวนการสั่งการและบุคลากร อันเนื่องมาจากภาษาที่ใช้แตกต่างกัน ทำให้เกิดความลำบากในการติดต่อสื่อสาร และบุคลากรไทยขาดความอดทนและไม่สู้งาน จนทำให้การพัฒนางานไม่ได้ผลตามเป้าหมาย และมีปัญหาการขาดแคลนแรงงานทั้งระดับล่าง และระดับหัวหน้างาน ปัญหารองลงมาคือ การประสานงานบุคลากรขาดความกระตือรือร้นและแรงจูงใจในการทำงาน เนื่องจากขาดเป้าหมายร่วมกัน และปัญหาในการควบคุม พบว่า งานส่วนใหญ่ที่มอบหมายให้พนักงานดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายตามแผนงานทางการจัดการที่วางไว้ทั้งในเรื่องของปริมาณและคุณภาพงาน

ความคิดเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับการจัดการ พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่มีปรัชญาในการบริหารแบบปัจเจกชน หรืออิสระรายบุคคล และกิจการเป็นของส่วนบุคคล โดยให้ความสำคัญกับเป้าหมาย ความเติบโตของกิจการมากกว่าการทำกำไรสูงสุด และเห็นว่าเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การจัดการมีประสิทธิภาพ โดยมีปัจจัยสำคัญรองลงมาคือ บุคลากรผู้บริหารส่วนใหญ่เห็นว่าบุคลากรไทยสามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ หากแต่บุคลากรไทยส่วนใหญ่ขาดความตั้งใจ และรับผิดชอบงานที่ทำ อีกทั้งมีทัศนคติที่ค้ำถึงถึงส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม และผู้บริหารยังเห็นว่าบุคลากรไทยยังต้องมีการพัฒนาตนเอง ด้วยการฝึกอบรม และการควบคุมอย่างใกล้ชิด